

[Erik Appel.]

bør gives ogsaa som en Opmuntring. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at der bør gøres noget, og bør gøres noget hurtigt for at skaffe de Skoler, som har været beslaglagt, Erstatning for de Ødelæggelser, de har været ude for. Det forekommer mig, at det er gaaet for langsomt med at fremskaffe denne Erstatning, og der er Skoler, som lider ret haardt derunder. Jeg kan derfor fuldt ud billige de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte herom.

I det Betænkningen ledsagende Bilag gør Formanden for Foreningen af Højskoler og Landbrugsskoler opmærksom paa, at mange Forstandere for de mindre Skoler har haft økonomisk meget trange Kaar. Noget tilsvarende fremhæves ikke direkte for de større Skolers Vedkommende, men det udtales, at de større Skolers Ledere er sænstelige for Fremtiden paa Grund af de stigende Omkostninger og de altid usikre Indtægter. Den første Ængstelse er sikkert begrundet, den anden vel næppe i samme Grad, da Elevbetalingen jo netop fastsættes i Forhold til, hvor store Indtægter der skønnes nødvendige. Tilmed har de unge — jeg ønsker at understrege det — og ikke mindst de unge paa Landet, saa store Indtægter, at de *kan* betale for sig. Formanden, Forstander Arnfred, Askov, slutter saaledes:

„Det vil være af stor Betydning, om Højskoleloven kan ændres saadan, at den Ængstelse, der nu hviler over Sindene, kan hævnes“.

Jeg tager ikke fejl, naar jeg udtaler, at der i dette høje Ting er endog meget stor Villighed til at medvirke til at hæve et stærkt deprimerende Tryk paa Højskoler og Landbrugsskoler, men jeg ønsker dog samtidig at sige, at Højskolegerningen næppe kan øves i fuld Idealitet uden en vis Sindets Ængstelse; men deri antager jeg, at Forstander Arnfred er enig med mig.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling, idet jeg dog maa mene, at en Udvalgsbehandling er nødvendig.

Gudrun Hasselriis: Dette Lovforslag betyder i det store og hele en à jour-Føring af Højskoleloven af 1942, der byggede paa Tjenestemandensloven og Lærerlønningensloven af 1931. Som Følge af Gennemførelsen af Lønningenslovene af 1946 har man maattet ændre Tilskudsbestemmelserne, og samtidig har man benyttet Lejligheden til at foretage forskellige Ændringer, som, saa vidt jeg kan bedømme dem, er meget rimelige. Men alle

Enkelthederne bliver der jo Mulighed for at tale om i Udvalget.

Jeg havde tænkt at spørge den højtærede Undervisningsminister, om der ikke ogsaa burde gøres noget for Husholdnings-skoler og Husholdningsseminarier, men efter den højtærede Ministers Udtalelser til „Berlingske Tidende“ i Gaar er det vist overflødig. Jeg vil derfor nøjes med at tilsige vor Støtte til en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget i Udvalget.

Fuglsang: Ogsaa mit Parti vil tilsige dette Lovforslag en velvillig Behandling i Udvalget. De foreslaaede Ændringer er til Dels paakrævede; det øgede Tilskud er en naturlig Følge af, at Udgiftsniveauet ogsaa for Landbrugs- og Folkehøjskoler er steget, saadan som det overhovedet er steget for alle paa alle Omraader, hvorved Forudsætningerne for de Tilskud, der gives ifølge den nugældende Lov, er bristet. Af samme Grund finder vi Lønreguleringerne naturlige. Det er ganske naturligt, at Lærerne paa disse Skoler faar samme Lønregulering som andre Lærere. Vi vil ogsaa udtale vor Tilfredshed med, at disse Lærere stilles paa et Løn niveau, som sikrer den nødvendige Tilgang til Skolerne af dygtige, kvalificerede Lærerkrafter. Jeg kan i øvrigt, hvad dette Lovforslag angaar, udtale min Anerkendelse af, at den højtærede Minister paa dette Omraade har haft Øre for velmotiverede Ønsker ogsaa af lønmæssig Karakter. Det vilde glæde mig endnu mere, om denne Praksis kunde overføres af det samlede Ministerium ogsaa til andre Omraader, ogsaa til andre Kategorier af Medborgere, saasom Sygeplejersker, kommunale Tjenestemænd, Rentemodtagere og andre.

Hvad angaar Elevunderstøttelserne, som baade det ærede Medlem Hr. Erik Appel og det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen var inde paa, og som for øvrigt blev omtalt af flere Talere under Finanslovdebatten, mener jeg ogsaa, man bør sætte ind paa at gennemføre en Ændring paa dette Omraade. Vi er klar over, at disse Skoler hidtil har spillet en umaadelig stor Rolle og ogsaa vil kunne gøre det i Tiden fremover. I denne Forbindelse vil jeg sige, at vi finder det baade sundt og rigtigt, at der i § 7 gives øget Mulighed for at gennemføre Skolegang af denne Art i Byerne, tilpasset Forholdene, som de nu engang er i Byerne. Jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen sige, at det bedste selvfølgelig vilde være, om ogsaa Byens Ungdom kunde deltage i den fulde Undervisning, men dels er de unge af